

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/146/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813203821
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7813203821.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom v Prahe, Politických vězňů 1272/21, Nové Město, Česká republika, IČO : 26 429 705, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, A. X, IČO : 36 864 421, proti žalovanému: Š. O., J.. XX.X.XXXX, bytom v Čučme 141, o zaplataenie 920,10 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 5C/147/2013-66 zo dňa 24.novembra 2014 takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby o zaplataenie zmenkového úroku vo výške 0,19% denne zo sumy 920,10 € od 29.3.2009 do zaplataenia, z r u š u j e rozsudok č.k. 5C/147/2013-66 zo dňa 24.11.2014 vo výroku o zamietnutí žaloby v tejto časti a konanie v tejto časti z a s t a v u j e .

V prevyšujúcej zamietavej časti p o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava ako súd prvej inštancie rozsudkom označeným v záhlaví zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu vo výške 920,10 € spolu so 6% ročným úrokom od 19.9.2013 do zaplataenia a zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 3,07 €, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Rozhodol, že žiadny z účastníkov konania (žiadna strana sporu) nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o návrhu na uplatnenie pohľadávky v zmysle čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie), ktorým sa žalobca domáhal zaplataenia zmenkovej sumy vo výške 920,10 €, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 920,10 € od 29.3.2009 do zaplataenia, 6% ročného úroku zo sumy 920,10 € od 12.6.2009 do zaplataenia a zmenkovej odmeny vo výške 1/3% zmenkovej sumy, teda 3,07 €.

3. Zo zmenky predloženej žalobcom zistil, že miestom vystavenia zmenky je Rožňava, Zmenka bol vystavená dňa 2.12.2008 na zmenkovú sumu 920,10 € a zmenkový úrok bol dojednaný vo výške 0,25 % denne od 29.3.2009. Spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. ako pôvodný veriteľ previedla zmenku indosamentom (rubopisom) na žalobcu, o čom bol na druhej strane zmenky vykonaný písomný záznam. Tým sa stal majiteľom zmenky žalobca. Zmenka obsahovala všetky zákonom predpokladané náležitosti vyplývajúce z ust. § 75 zák. č. 191/1950 Sb. o vlastnej zmenke, okrem údajov o splatnosti. V súvislosti s indosovaním zmenky došlo k situácii, kedy pôvodná zmenka stratila charakter zabezpečovacej zmenky a stala sa zmenkou na platenie. Nebolo však preukázané, že by žalovaný od vystavenia zmenky a ani

po jej indosovaní vzniesol nejaké námietky. Z týchto dôvodov posudzoval zmenku a záväzky zo zmenky v zmysle zák. č. 191/1950 Sb.. Keďže žalovaný nevzniesol žiadne námietky a zmenková suma nebola doposiaľ uhradená, nárok žalobcu z titulu plnenia zmenkovej sumy súd prvej inštancie považoval za dôvodný, vrátane 6 % zákonného ročného úroku a zmenkovej odmeny.

4. Konštatoval, že žalobcom predložená zmenka je zmenkou na videnie a táto je splatná pri predložení, pričom za predloženie zmenky na platenie sa všeobecne uznáva aj jej uplatnenie na súde. V zmysle § 5 ods. 1 zák. č. 191/1950 Sb. vystaviteľ zmenky ustanovil úrokovanie zmenkovej sumy a úroková miera bola uvedená sadzbou 0,25 % denne, t.j. 91,25 % ročne. Konštatoval, že zmenkový zákon výšku úrokovej miery neupravuje a jej určenie ponecháva na vystaviteľa. V prípade, že zmenkový zákon ako osobitný predpis neobsahuje inú úpravu, platnosť právnych úkonov, t.j. jednotlivých zápisov na zmenke sa spravuje všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch. Pri posudzovaní úrokovej miery v úrokovej doložke na zmenke je preto potrebné vychádzať z ust. § 39 Občianskeho zákonníka a skúmať, či pre neprimeranú výšku úroku nie je právny úkon pre rozpor s dobrými mravmi neplatný. Zmenkový úrok plní funkciu odmeny za poskytnuté peňažné prostriedky, preto jeho výška musí zodpovedať danému účelu. Za primeranú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov však nie je možné považovať ročný úrok, ktorý sa v podstate rovná dlžnej istine alebo ju prevyšuje. V čase vystavenia zmenky boli úrokové sadzby uplatňované bankami pri spotrebiteľských a ostatných úveroch pre domácnosť nižšie ako 14 % ročne, ktorú sadzbu dohodnutý zmenkový úrok vo výške 91,25 % ročne viacnásobne prevyšuje, z ktorého dôvodu súd úrokovú doložku na zmenke považoval za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle ust. § 39 Obč. zák.. Na absolútnu neplatnosť úrokovej doložky na zmenke súd prihliadal ex offio, preto žalobu ohľadom 0,25 % denného zmenkového úroku zo zmenkovej sumy zamietol a žalovaného zaviazal iba na zaplatenie 6 % ročného úroku odo dňa zročnosti zmenky, t.j. v danom prípade odo dňa nasledujúceho po doručení návrhu žalovanému, z dôvodu, že žalobca nepredložil dôkaz, kedy pred podaním žaloby sa stala zmenka zročnou. Priznal preto žalobcovi 6 % ročný úrok od 19.9.2013 a nie od 12.6.2009 ako si to žalobca uplatnil v žalobe a v prevyšujúcej časti za obdobie od 12.6.2009 do 18.9.2013 žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a vzhľadom na čiastočný úspech oboch účastníkov konania (strany sporu) žiadnemu z nich náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti tomuto rozsudku, a to proti zamietavému výroku (ktorým súd zamietol zmenkový úrok 0,25 % denne zo zmenkovej sumy a ktorým súd zamietol 6% ročný úrok do dňa doručenia žalobného návrhu žalovanému) ako aj voči výroku o nepriznaní náhrady trov konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/, 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a z dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., teda z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že dohodnutý zmenkový úrok je v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal na to, že zmenku vystavil žalovaný, túto dobrovoľne podpísal a išlo o prejav jeho slobodnej vôle. Sadzba zmenkového úroku je napísaná na zmenke a bola mu známa v čase vystavenia zmenky. Žalovaný teda mal vedomosť o tom, že sadzba zmenkového úroku predstavuje 0,25 % denne a s takouto sadzbou zmenkového úroku jednoznačne súhlasil. Poukázal ďalej na nespornosť záväzku žalovaného za zmenku zaplatiť. Nespornosť záväzku žalovaného sa pritom nepochybne vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke, zmenkový úrok nevynímajúc. Záväzok žalovaného zaplatiť aj zmenkový úrok je teda platný a má byť priznaný v súdnom konaní, a to o to viac, že žalovaný žiadne námietky voči uplatnenej zmenke neformuloval. Vzhľadom na tieto skutočnosti a s poukazom na rozhodnutia iných okresných súdov, ktoré priznali žalobcovi nárok v plnom rozsahu, navrhol zmeniť rozsudok tak, že súd návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovie.

7. K nepriznaniu 6% ročného úroku zo zmenkovej sumy do 18.9.2013 uviedol, že opísal okolnosti predloženia zmenky na platenie v samotnom návrhu na uplatnenie pohľadávky, a to v bode 8.1 v treťom odseku, pričom zároveň vysvetlil, že „keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. Poukázal na to, že žiadny účastník (strana sporu) túto skutočnosť nespochybňoval, teda nejde o spornú skutočnosť.“

8. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

9. Žalobca v odvolacom konaní zobral čiastočne späť návrh na začatie konania v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19% denne a navrhol konanie v tejto časti zastaviť.

10. Žalovaný voči späťvzatiu nemal námietky (§ 101 ods. 3 O.s.p.).

11. Krajský súd v Košiciach v zmysle ust. § 370 CSP rozhodol o pripustení čiastočného späťvzatia žaloby o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 920,10 € od 29.3.2009 do zaplatenia, zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v tejto časti a konanie zastavil.

12. Predmetom odvolacieho konania tak zostal zamietavý výrok rozsudku súdu prvej inštancie v prevyšujúcej časti, t.j. výrok o zamietnutí zmenkového úroku 0,06% denne zo sumy 920,10 € od 29.3.2009 do zaplatenia a výrok o zamietnutí 6% ročného úroku od 12.6.2009 do 18.9.2013 (ďalej len zamietavý výrok) a súvisiaci výrok o trovách konania.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, účinného od 1.7.2016, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 pís. a/,b,/f/ O.s.p. v spojení s ust. § 470 ods. 2 prvej vety CSP, v CSP odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 pís. b/, d/, h/) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

14. Žalobca v odvolaní napáda zamietavý výrok, preto predmetom odvolacieho prieskumu bol iba tento zamietavý výrok (okrem časti, v ktorej došlo k zastaveniu konania) a súvisiaci výrok o trovách konania účastníkov (strán sporu).

15. V ostatnej časti, t.j. pokiaľ bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu vo výške 920,10 € spolu so 6% ročným úrokom od dňa 19.9.2013 do zaplatenia a zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 3,07 € rozsudok nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

16. Rozsudok je v napadnutom výroku o zamietnutí zmenkového úroku 0,06% denne zo zmenkovej sumy, ako aj vo výroku o zamietnutí 6% ročného úroku zo zmenkovej sumy do 18.9.2013 vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 12.7.2016 o 10.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 4.7.2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

18. Žalobca namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/ a f/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konkrétne účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmysle CSP ide o odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 pís. b/, d/, h/, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

19. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

20. Súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych právnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

22. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o neplatnosti dojednania zmenkového úroku z dôvodov, ako ich veľmi výstižne uviedol súd prvej inštancie a na ktoré odvolací súd v podrobnostiach odkazuje.

23. Rovnako sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu o nepreukázaní doby, kedy bola zmenka predložená na platenie (kedy sa stala zročnou), z ktorého dôvodu za predloženie zmenky žalovanému na platenie možno považovať až jej uplatnenie na súde.

24. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza nasledovné :

25. Dňa 20.10.2015 prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR spoločné stanovisko k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa v nasledujúcom znení :

I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že :

1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;

2. pokiaľ súd nevzhladne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúcich ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

26. Stanovisko je uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod číslom 93.

27. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd môže aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky preskúmať a posúdiť nárok na uplatnený zmenkový úrok, či tento nie je uplatnený v rozpore s dobrými mravmi vzhľadom na jeho výšku, teda platnosť dohody o zmenkovom úroku súd skúma ex offo. Súd má teda právo a povinnosť vyhodnotiť, či dohodnutý úrok je primeraný a ak túto podmienku nespĺňa, návrh v časti úroku zamietnuť.

28. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Obč. zák.).

29. Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

30. Zmenkový úrok rovnako ako úroky dohodnuté pri poskytovaní pôžičky alebo úveru predstavuje odmenu za poskytnuté peňažné prostriedky, preto jeho výška musí zodpovedať danému účelu.

31. Zmenkový zákon ako osobitný predpis a ani Občiansky zákonník ako všeobecný predpis nestanovujú, do akej výšky je možné dojsť zmenkový úrok, ktorý je teda predmetom voľného zmluvného dojednania medzi účastníkmi zmenkového vzťahu, čo však neznamená, že by sa na túto

dohodu nevzťahovalo ust. § 3 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neprimerane vysoké úroky vrátane zmenkového úroku dojednané pri peňažnej pôžičke alebo úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. V súlade s dobrými mravmi je len také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška dohodnutých úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26.4.2012 sp.zn. 5 Cdo 26/2011).

32. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že dohodnutá výška zmenkového úroku 91,25% ročne podstatne prevyšuje úrokovú mieru obvyklú z praxe peňažných ústavov v čase vystavenia zmenky, t.j. v decembri 2008, kedy úrokové sadzby boli nižšie ako 14% ročne pri spotrebiteľských úveroch a ostatných úveroch pre domácnosti poskytované bankami, z ktorého dôvodu je dohoda o zmenkovom úroku v rozpore s dobrými mravmi, a teda neplatná v zmysle ust. § 39 Obč. zák. ako celok.

33. Dohoda o zmenkovom úroku tvorí nedeliteľný celok a podľa obsahu ju nemožno deliť tak, ako to má na mysli ust. § 41 Obč. zák., a teda určiť za neplatnú len tú časť dohody, ktorú vzhľadom na výšku dohodnutých úrokov považuje súd za neprimeranú a v prevyšujúcej časti priznať zmenkový úrok. Z neplatnej dohody nie je možné priznať žiadne plnenie, a teda ani zmenkový úrok po čiastočnom späťvzatí návrhu vo výške 0,06% denne zo zmenkovej sumy.

34. Z vyššie uvedených dôvodov nebolo možné žalobcovi priznať zmenkový úrok v dohodnutej výške 0,25% denne, teda 91,25% ročne zo zmenkovej sumy, ale ani v inej výške (0,06% denne) tak, ako o tom vecne správne rozhodol súd prvej inštancie.

35. Pokiaľ ide o zaplatenie zákonného úroku 6% ročne odo dňa zročnosti zmenky v zmysle ust. § 48 ods. 1 zák. 191/1950 Sb., žalobca nepreukázal v konaní, kedy bola žalovanému predložená zmenka na platenie, a kedy sa teda stala zročnou. Pokiaľ odkazuje v odvolaní na bod 8.1 tretí odsek návrhu na uplatnenie pohľadávky, kde opísal okolnosti predloženia zmenky, odvolací súd uvádza, že v tomto bode (a ani v iných bodoch návrhu) nie je uvedený údaj, kedy bola zmenka predložená žalovanému k zaplateniu a uvedené je len všeobecne: "Indosant predložil zmenku k zaplateniu..." bez konkretizácie, kedy a za akých okolností k tomu došlo. Žalobca ani počas konania, a ani v odvolacom konaní nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci tú skutočnosť, že zmenka sa stala zročnou 12.6.2009, pričom dôkazné bremeno v tomto smere bolo na žalobcovi. Správne preto súd prvej inštancie ustálil moment predloženia zmenky na platenie žalovanému ako deň, kedy mu bol doručený súdom návrh na uplatnenie pohľadávky (18.9.2013) a následne zročnosť zmenky nasledujúci deň, t.j. 19.9.2013, od ktorého priznal žalobcovi 6% ročný úrok zo zmenkovej sumy. Za obdobie do zročnosti zmenky tento zákonný úrok nepatrí, preto správne súd prvej inštancie návrh na zaplatenie zákonného úroku do 18.9.2013 (vrátane) zamietol.

36. Pokiaľ žalobca namieta, že zročnosť zmenky nebola spornou skutočnosťou a žalovaný ju nespochybňoval, odvolací súd uvádza, že predmetom prieskumu súdu nepochybne je doba (dĺžka doby), za ktorú patrí zákonný úrok v zmysle ust. § 48 ods. 1 zák. 191/1950 Sb., preto dôvodnosť nároku z tohto hľadiska posudzujú súd ex offio, teda bez ohľadu na námietky žalovaného.

37. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné a nespôsobilé privodiť zmenu rozsudku v napadnutej časti, z ktorých dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietavom výroku ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

38. O trovách celého konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1,2 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní úspešný, čo do priznania zmenkovej sumy 920,10 € so 6% ročným úrokom od 19.9.2013 do zaplatenia a zmenkovej odmeny 3,07 €, neúspešný však bol v časti zmenkového úroku 0,25% ročne, a to aj v časti, v ktorej došlo k zastaveniu konania (zmenkový úrok 0,19% denne), keďže zaviniel zastavenie konania späťvzatím návrhu, pričom táto suma niekoľkokrát prevyšuje zmenkovú sumu, neúspešný bol aj v časti nepriznania zákonného úroku 6% ročne zo

zmenkovej sumy od 12.6.2009 do 18.9.2013, nemá preto nárok na náhradu trov konania. Úspešnému žalovanému trovy konania nevznikli, preto odvolací súd stranám náhradu trov konania nepriznal.

39. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).